

ПЕТЪР КЪРДЖИЛОВ
КОЛЕДНИТЕ ВЪЛНЕНИЯ НА
ВРАБЧО

chitanka.info

Семейството на малкия Вrabчo живееше в топло гнездо, сгушено под стряхата на Голямата къща. Един ден татко Вrabец каза на сина си:

— Утре е Коледа. Хайде да направим една празнична разходка.

Речено-сторено. Трите вrabчета напуснаха гнездото и полетяха на воля. Първото нещо, което съзряха от другата страна на къщата, беше един снежен човек. Вместо очи имаше лъскави черни въглени, а вместо нос — голям червен морков. А на главата му беше поставена сламена шапка. Тя сигурно е изглеждала чудесно, когато е била нова. Малкият Вrabчo уплашено изчирика.

— Не бой се — каза мама Вrabка. — Това е един обикновен снежен човек.

— Аз не съм Обикновен снежен човек — обади се снежният човек. — Аз съм Специален коледен снежен човек.

Чак сега трите вrabчета забелязаха, че той наистина е специално украсен. На старата му шапка бе закичена голяма червена панделка. Около врата му бяха увити пъстроцветни гирлянди, а на гърдите му важно се мъдреше счупена златиста топка.

— Тази топка е била украшение за елха — гордо рече Коледният снежен човек.

— Изглеждаш чудесно! — възхити се искрено Вrabчo. — Само дето носът ти ми се струва твърде дълъг.

Трите вrabчета накацаха върху дългия червен морков и започнаха да си кълват от него. Коледният снежен човек разбра каква е работата, но не се разсърди. Той беше много по-добър от някои истински хора и затова разреши на гладните птички да си похапнат. Само по едно време рече уж сърдито:

— Ей, внимавайте да не ми изядете целия нос!

Когато птичките позаситиха глада си, татко Вrabец грабна една снежна топка, захвърлена наблизо, и я постави върху рамото на снежния човек. От нея тримата оформиха едно малко снежно вrabче, на което поставиха две боровинки вместо очи.

— Ще ти прави компания — рече татко Вrabец.

— Благодаря ви — отвърна Коледният снежен човек и извъртя двете си черни въгленчета към малкото бяло вrabче.

След това семейството литна весело над покрива.

— Я, вижте — рече бащата, — хората от къщата са ни подготвили изненада! Те имат такъв обичай, да разстилат слама пред

вратите на домовете си. Тя им напомня за мястото, където се е родил Христос.

— Обичаят е добър и за нас, птиците — изчурулика мама Вrabка. — Често в сламата остават вкусни пшеничени зрънца.

След като изкълваха зрънцата, трите врабчета кацнаха върху перваза на прозореца.

— Ама че апетитно ухание се носи от кухнята! На какво ли мирише? — възкликна Вrabчо.

— Днес е Бъдни вечер и госпожата приготвя празничната вечеря — каза мама Вrabка. — Поднасят се само постни ястия.

— Какво означава това? — попита Вrabчо.

— Означава, че са без месо — поясни майката. — Вярващите хора постят цели четиридесет дни преди Коледа. На самата Бъдни вечер също се ядат само постни гозби. Виж, има фасул, сърми, зеле с ориз, чушки, пълнени с боб. Долавям и уханието на тиквеника във фурната. Ще има още ошав, варено жито, орехи, лешници, плодове...

— Гозбите трябва да са тринадесет — каза татко Вrabец. — Толкова на брой са били Исус Христос заедно с неговите дванадесет ученици.

— Преди да започнат да се хранят — продължи майка Вrabка, — хората кадят с тамян всички стаи на дома, оборите с животните, за да бъдат здрави. Накрая най-възрастният в къщата казва молитва и разчупва коледната питка. Предварително в нея е сложена само една пара. На когото се падне, той ще има най-голям късмет през следващата година.

— А какви са тези лъскави хартии и разноцветни панделки върху масата? — попита Вrabчо.

— Господинът е опаковал подаръците — отвърна баща му.

— В своята стая децата се радват на коледните картички, които са получили — каза майката, която бе прехвъркнала до съседния прозорец. — Преди няколко дни те също изпратиха картички с благопожелания на своите близки и приятели.

— Гледайте, гледайте! — изчурулика татко Вrabец. — Децата започнаха да украсяват елхата.

— Ах, каква звезда поставиха на върха! — подскочи радостно Вrabчо.

— Да, тя прилича на онази, която изгряла в нощта на Христовото раждане. А после под елхата ще наредят подаръците, които всеки е приготвил за останалите от семейството.

— Но децата нямат пари, за да купят подаръци за близките си — разтревожи се Вrabчо.

— Не е важно дали подаръкът ще е купен от магазина, или направен от самите тях — усмихна се татко Вrabец. — Важно е, че измислиха как да зарадват всекиго от близките си. Вчера видях през прозореца как момиченцето бродираше една салфетка от плат за майка си, а момченцето направи картонена шейна с еленче.

А през нощта Дядо Коледа ще остави под елхата и своите подаръци за послушните деца. Затова ще ги отворят чак на другата сутрин.

— Масата също не се раздига след вечеря — добави мама Вrabка, — за да е богата и сита годината.

Изведнъж откъм двора зазвуча прекрасна песен. Трите вrabчета се обърнаха и видяха няколко момчета, които стояха пред къщата и пееха:

*Ой, Коledo, мой Коledo,
родило се Бoже чедo!*

— Това са коледари — обясни бащата. — Те обхождат домовете на Бъдни вечер, нощта срещу Коледа, и пеят песни, с които пожелават здраве, щастие и плодородие. И така от къща на къща. А стопаните ги даряват с лакомства и сушени плодове.

— А те ще ги сурвакат ли? — попита Вrabчо.

— Не. На Коледа не се сурвака. Сурвака се на първия ден от новата година.

Вrabчетата отлетяха към гнездото си и се приготвиха за сън. Малкият Вrabчо тъкмо заспиваше, когато чу весели звънчета.

— Това трябва да е Дядо Коледа! — изчирика той радостно.

Измъкна се от гнездото и литна към комина. Върху покрива бе спряла прекрасна шейна, теглена от еленче със сребърни рогца. От комина се измъкна Дядо Коледа.

— Хайде, давай! — подвикна той към еленчетата — Преди да съмне трябва да посетим още много такива къщи.

Качвайки се в шейната, Дядо Коледа се огледа наоколо и погледът му спря за миг върху Вrabчо, който продължаваше да наднича учудено зад комина. Сетне покривът опустя.

Очите на Вrabчо вече се затваряха за сън. Той се сгуши в топлото гнездо и тутакси заспа. А на сутринта видя на клончето пред гнездото лъскава торбичка, пълна с различни вкусни зрънца.

Децата от къщата също бяха станали и с блеснали очи отваряха подаръците си. За момченцето имаше влакче, а момиченцето откри под елхата една чудно красива кукла. А отвън долитаха веселите гласове на децата, които се спускаха по хълма с новите си шейни. Те се черпеха със сладкиши и по снега се ръсеха вкусни трохички.

— Хайде да тръгваме на закуска — каза татко Вrabец и полетя към пързалката.

— Да тръгваме — викна Вrabчо. — Весела Коледа!

И тримата се вдигнаха над двора, над гората, над побелелите от сняг хълмове. А под тях весело ехтяха камбаните и над цялата земя се носеха прекрасни коледни песни.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.